

ŠKOLNÍK

6/2010

ZPRAVODAJ ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHRÁSTAVĚ

BIOLOGICKÁ OLYMPIÁDA

Stalo se již tradicí, že naši žáci poměřují své znalosti v oblasti přírody se svými vrstevníky na biologické olympiádě v Liberci. Letos bylo vyhlášené téma "Naši ptáci".

Žáci museli vypracovat vstupní protokoly. Soutěž je složena z poznávání rostlin a živo-

čichů, laboratorní práce a testu. V kategorii C - žáci 8.-9. tříd se umístily Eliška Šimonková

na 13. místě a Eliška Šormová na 19. místě. V kategorii D - žáci 6.-7. tříd se umístili

Vojtěch Kopecký na 5. místě, Jan Šulc na 14. místě a Kateřina Ederová na 21. místě.

Všem blahopřejeme za vzornou reprezentaci školy.

-hn-

DOPRAVNÍ SOUTĚŽ MLADÉHO CYKLISTY

Na konci dubna proběhlo v Liberci okresní kolo dopravní soutěže mladého cyklisty.

Naše družstvo starších žáků ve složení Jana Koleníková, Jana Mráčková, Stanislav Koleník

a Zbyněk Novák se umístilo na 3. místě. Museli prokázat znalosti z dopravních předpisů,

zdravovědy, jízdy zručnosti a jízdy podle předpisů. Blahopřejeme.

-hn-

Okresní kolo atletického čtyřboje ZŠ praktických 2010

Dne 18.5. 2010 proběhl na stadionu Jeronýmova ulice Liberec atletický čtyřboj. Disciplíny v krátkém sprintu, hodu kriketovým míčkem, skoku dalekém a vytrvalostním běhu se rozdělily na mladší a starší kategorii. Naše škola vyslala v každé kategorii dva chlapce a dvě dívky.

Počasi nám moc nepřálo, ale mohlo být hůř. Déšť zůstal v mracích, tak nás potrápilo jen velké chladno a vítr. Všichni sportovci se snažili vyhrát a některé výkony zasluhovaly obdiv.

Vyhrát mohli jen nejlepší. První čtyři v každé kategorii ve čtyřboji postupují do oblastního kola. Zde jsme neuspěli, ale měli jsme krásné výkony v samostatných disciplínách.

Simona Doupovcová - kategorie mladší žákyně 1. místo v běhu na 600 m

Nikola Klímová - kategorie starší žákyně 3. místo v hodu kriketovým míčkem

Patrik Pražák - kategorie starší žáci 1. místo v běhu na 1500 m

K.Ř.

ČARODĚJNICKÁ ŠKOLA POVĚTRICE VE IV.A

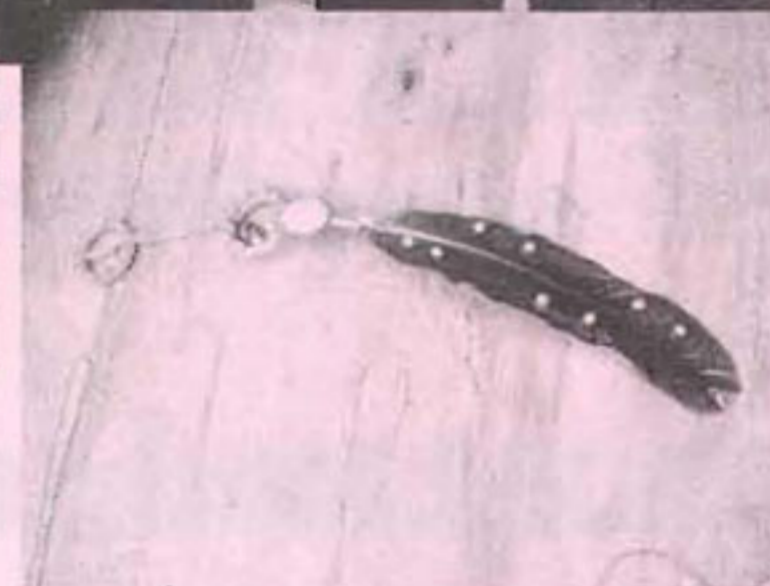

Sešel se rok s rokem a ve vyhlášené čarodějnické škole Povětřice se opět sešli čarodějky a čarodějové, aby si prohloubili své čarodějnické znalosti a zdokonalili čarodějnické schopnosti.

Jakmile se všichni rozdělili do kolejí s podivnými názvy Nososmrk, Husíbrk, Beranroh, Bleskohrom a Mlékojed, začalo právě čarodějnické vzdělávání. Naši čarodějové a čarodějky míchali roztodivné lektvary, kterým dávali ještě roztodivnější názvy. Ke každému museli navíc vymyslet zaříkávadlo. V jiné koleji si vyráběli kouzelné amulety. V dalším kurzu řešili nelehkou šifru za záhadných čarodějnických znaků. Dále je čekala dílna, kde tvořili čarodějnický šatník. Nesmíme zapomenout na výrobu „robodraků“.

Všichni čarodějové i čarodějky v letošní škole uspěli a postupují do dalšího ročníku.

prof. Hermína Zmijíková (VI. Kollmannová)

ČARODĚJNICKÁ NOC VE ŠKOLE

V předvečer svátku čarodějnic se sešly děti 2. A ve škole se spacáky a s očekáváním, co se bude dít.

Aby se staly opravdovými čarodějkami a čaroději, musely splnit mnoho disciplín. Let na koštěti, zaklínadla, fyzickou přípravu... Potom si na ohni opekly buřtíky a spálily čarodějnicí. K ohništi nám přišla dát dobrou noc skutečná liška. Pro čaroděje ale den hned tak nekončí.

Následovaly další zkoušky - tajná výprava s kouzelnými plamínky ve vlastnoručně vyrobených lampiónech a test odvahy.

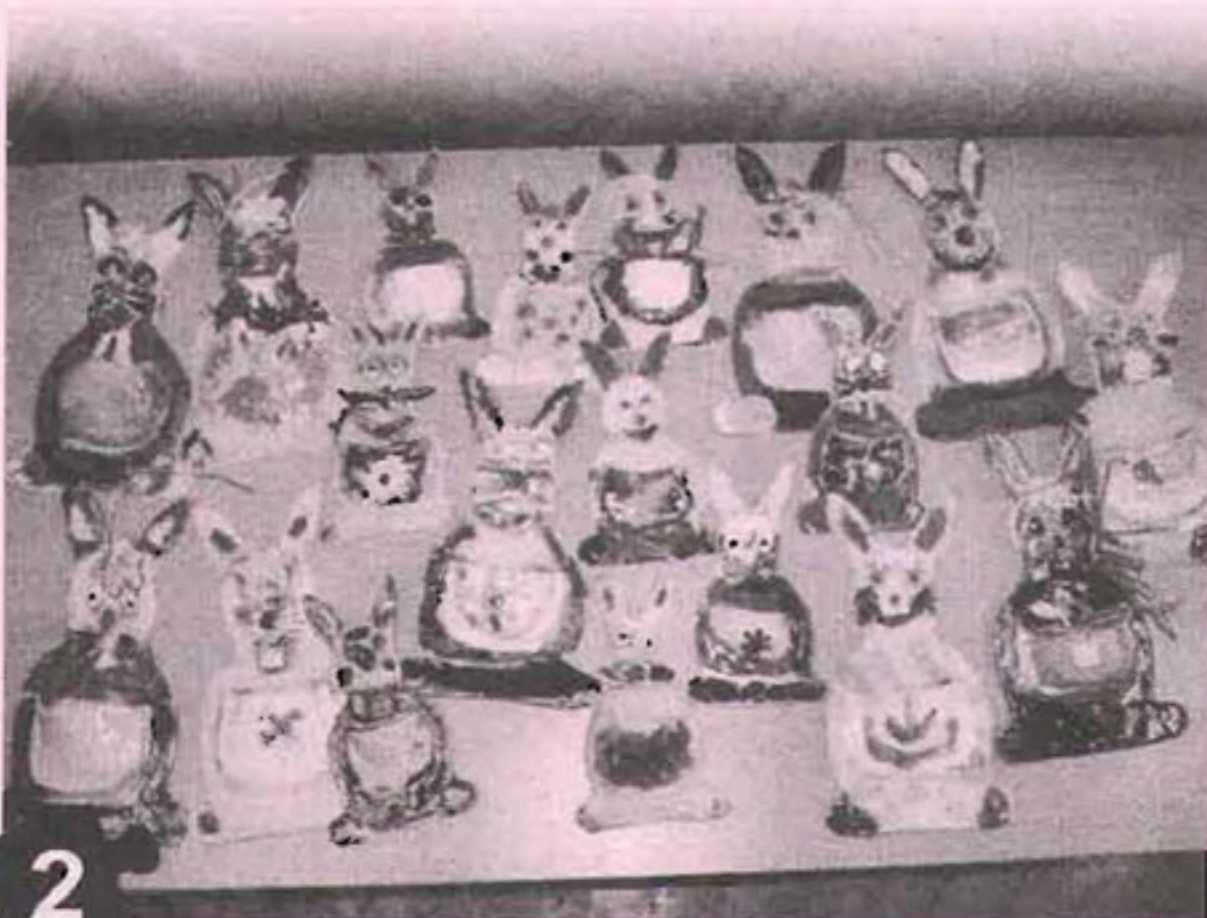
Ráno se děti přemístily z noclehárny, prostor školní družiny, do učebny čarodějnické školy. Ve skupinkách řešily šifry, skládaly ježibabu, počítaly, luštily... Dokonce se zúčastnily pravého čarodějného soudu. Za splnění všech úkolů si mohly dojít do zakleté věže pro sladkou odměnu. Všichni učňové si zasloužili v ýuční list.

Blahopřejeme.

Rodičům moc děkujeme za krásné masky, výstavní čarodějnicí, za obložené housky, domácí chléb a za dobroty.

Inka Henzlová a Iva Motejlková

O tom, jak ve škole spaly šikovné ručičky

V den, kdy Josefové slavili svůj svátek, se odpoledne sešly děti z kroužku Šikovné ručičky ve škole. Bez aktovky jako obvykle, s chutí do práce a věcmi na spaní.

Hodně času se vyrábělo ve třídě a v keramické dílně. Děti pracovaly s nadšením, vzájemně si pomáhaly a své šikovné ručičky zapojily k dílu i při úklidu. Aby si po práci protáhly svá těla, zahrály si společně v prázdných školních prostorách hry.

Čas neúprosně plynul. Družinu jsme v mžiku přestrojili na noclehárnu. Před usnutím ještě každý dokázal, jakou má odvalu při počítání strašidel. Sebe i nás překvapili všichni. Potom už děti spokojeně oddychovaly až do rána. Zatím co spaly, noční školní skřítkové ještě dodělali poslední úpravy na velikonočních výrobčích, které si děti odnesly domů jako vzpomínku na tuto zdařilou akci.

I. Henzlová a D. Nováková

Majáles 2010 na SOŠ Jablonecká Liberec

Dne 3.5.2010 se na Střední odborné škole Jablonecká v Liberci uskutečnil MAJÁLES. Na tuto školu se z našich speciálních tříd pravidelně přihlašují žáci, kteří se rozhodnout dále vzdělávat v různých učebních oborech. Novým žákům představili výsledky činnosti svých studentů a seznámili je s areálem školy. Celý den byl doplněn doprovodným programem.

- módní přehlídka
- taneční kroužek
- vystoupení kouzelníka
- moderní tance
- ukázka výcviku psů
- netradiční soutěže

O dobrou náladu se po celou dobu starala hudební skupina.

Jsme rádi, že jsme se této akce zúčastnili. Naši žáci se blíže seznámili s prostředím, kam půjdou, a navázali nové přátelské kontakty. Všem se akce moc líbila

Básnička o čarodějnici

Bublifuk to je naše čarodějnice,
Bublifuk, Bublifuk to je naše bába.
Litá tam a zpět,
obletí nám celý svět.
Na nose má bradavici a na noze nohavici.
Máme ji však rádi,
všichni jsme její kamarádi.

Autor: MILOŠEK BREJLA, OTÍK GORAL - 7 LET

Ketthrine se probudila zpcená a zadýchaná. Zorničky měla roztažené do nepřírodných rozměrů. Byl to jen sen, nebo se to dělo doopravdy? Utřela si zpcené čelo a posadila se. Měla divný pocit, jako by jí něco pozorovalo. Nejistě se rozhlédla po pokoji, otřela si ospalky a vstala.

Ketthrine byla krásná tmavovlasá žena, která vypadala vždy sebejistě, ale doopravdy tomu tak často nebylo. Od chvíle, co při autonehodě ztratila svého muže a dvě děti, si připadala nejistá a uzavřená, jako by jí kousek zbývalo.

Žila v pronajatém bytě se svou kočkou Bubles už pět let. Ráda kreslila. Zamilovala si neobvyklé techniky. Jejím dílem byla i „Žena vycházející z obrazu“, kterou nazvala Kett. Naháněla hrůzu. I sama Ketthrine z ní měla občas divný pocit.

Ketthrine se usadila za stůl a dala se do obloženého chleba, který si připravila ke snídani. Přemýšlela o předešlé noci a hlavou se jí honily nejrůznější myšlenky.

„Mohou se sny díť doopravdy?“ pomyslela si a zapila chléb mlékem.

Pohládila Bubles po hlavě a šla se obléknout. Posadila se, židli přisunula ke stolku v ložnici a začala psát. Její sen dostával konkrétnější podobu.

„Ocitla jsem se na neznámém místě poblíž nějakého rozrostlého stromu. Kolem byl hluboký les. Měla jsem strach...Kolem se ozývalo zlověstné praskání větvíček a k tomu foukal nepříjemný vítr.

V dálce jsem spatřila malé zelené světélko...Připadalo mi, že se ke mně přibližuje. Zírala jsem na něj jako zhypnotizovaná...Šla jsem za ním.

Drala jsem se houštím, ostružiním a do tváře mi šlehaly malé větvičky a trny.

Když jsem byla asi sto metrů od něj, zastavila jsem se. Z lesa jsem již dávno vyšla a teď jsem stála uprostřed nějaké louky. Byla jsem zadýchaná a zpcená. Zmocňoval se mne stále větší strach. Vůbec jsem nevěděla, kde jsem a co se asi bude díť.

Něco kolem mě proběhlo a já zpanikařila. Začala jsem se motat kolem dokola a zelené světélko najednou pohaslo. Zůstala jsem nehybně stát. Po celém těle jsem se třásla strachy i zimou.

„Zůstaň, kde jsi...“, řekl šeptavý chraptivý hlas. Zaječela jsem.

„Co jsi zač?“ zařvala jsem do tmy, ale nikdo se neozval.

„Neměj strach a pojď za mnou...jen pojď...“, řekl po chvíli tajemný hlas a najednou se vedle mne objevila silueta postavy. Měla kápi přes obličej. Její dech byl děsivější než cokoli jiného.

„Alexi?“ oslovila jsem vyděšeně postavu a snažila se zahlédnout její pohled. Do obličejce jí však nebylo vidět.

„Jsi to ty?“ Postava neodpovídala a začala se vzdalovat. Zkusila jsem za ní utíkat, ale silueta byla rychlejší. Ztratila se mi a já jsem se zastavila.

„Kde se loudáš?“ zeptal se do ticha ten sípavý hlas a já se opět začala pohybovat za ním.

Zanedlouho jsem se ocitla u nějakého domu. Byl strašidelný. Někdo tam byl. Chci zaťukat, ale dveře do domu se otevrou samy...

Vcházím dovnitř... všude po zemi jsou stopy krve...

„Pane bože!“ Hrůzou se mi zatajil dech. Hlasy vycházející z místnosti po levé straně utichnou. Slyším kroky. Něco mě drží na místě a nemůžu se ani hnout. Jsem vyděšena na smrt. Někdo mě chytil za ruku a já zaječela...Pak jsem se probudila.“

Ketthrine dokončila psaní a podívala se na Bubles, která jí celá vyděšená skočila na klín a začala mňoukat.

„Copak je? Zase tě honil nějaký pes?“ optala se nařikající kočky, ale ta se jen klepala a mňoukala dál. Položila jí tedy na zem a strčila si papír se svým snem do rozečtené knížky.

„Pošta! Pošta!“ volal pošťák James, bratr Ketthrine,

a zaklepal na její dveře.

„Ahoj, Ketthrine! Mám tu něco pro tebe! Noviny a nějaký dopis. Asi zase mamka...no znáš ji. Když se jí dva měsíce neozveš, šílí strachy. Tak já zase jdu. Pa a pozdravuj Bubles.“

Ketthrine kývla, poděkovala a zavřela dveře. Rozevřela noviny a dala se do čtení.

« V PÁTEK UTEKLA ZE ZOO GORILA, » hlásil titulek na první stránce.

« V pátek 18. 9. 09 se našla prázdná klec šestileté gorily Miy. Nálezce čeká ODMĚNA! »

Ketthrine nalistovala stranu 16 a četla dál:

« Šestiletá gorila horská jménem Mia má hustší srst s nápadně dlouhými chlupy na temeni hlavy. Na hřbetě začíná šedivět. Váží asi 90-100 kg. Je velmi náladová. S oblibou vyhledává společnost lidí, má ráda děti. Ze strachu leze po stromech. Ráda dělá rámus a krade jídlo, klidně i z rukou lidí. Nerada se pere, ale miluje škádlení s ostatními gorilami. Je citlivá a přísná, když hlídá svoje mláďata. Pokud ji spatříte nebo vás napadne, obraťte se na policii a buďte na pozoru!! Moc děkujeme za pomoc! »

Ketthrine zakroutila nevěřicně hlavou, zavřela noviny a odložila je na stůl.

„To jsou věci...“, řekla a dala Bubles pusku.

« Bumm !!! »- zarámusil výfuk starého auta a Ketthrine se se škubnutím probudila. Nevěřicně se rozhlédla po místnosti, v níž se nacházela.

Měla na sobě své pruhované pyžamo, ležela ve své posteli, ve své ložnici, ve svém domě. Bubles jí ležela klidně u nohou.

„To není pravda! Že by tohle všechno byl jen SEN?“

(Katrin Kučerová 8.A)

O třech zvířátkách

Byla jedna budka a v té budce žil ptáček

. Najednou začalo pršet a ptáček uletěl. Dolétl až do překrásné krajiny, kde se mu moc líbilo. Tam potkal ježečka

a hodnou lištičku

. Ještě ten samý den se skamarádili. Druhý den přišel veliký vítr a začalo sněžit. Zvířátka se rozutekla. Lištička zalezla do nory, ježeček se zahrabal do listů a ptáček odlétl do své budky. Na jaře se zase všichni sejdou.

ŠÁRKA NOVOTNÁ - 1.A